

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10256/2025
03.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бошко Балчановић, адвокат из ..., против тужених Земљорадничке задруге „Уљма“ из Уљме и „АДУТ“ д.о.о. из Уљме, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог „АДУТ“ д.о.о. из Уљме изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4753/24 од 04.12.2024. године. године, у седници одржаној дана 03.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог „АДУТ“ д.о.о. Уљма из Уљме изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4753/24 од 04.12.2024. године, у ставу првом изреке, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог „АДУТ“ д.о.о. Уљма из Уљме изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4753/24 од 04.12.2024. године, у ставу првом изреке.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4753/24 од 04.12.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог „АДУТ“ д.о.о. из Уљме и потврђена пресуда Основног суда у Вршцу П 754/23 од 12.07.2024. године, у ставовима првом и другом изреке, којима је утврђено да је 16.05.2013. године раскинут и да не производи правно дејство Уговор о заједничкој производњи и пласману сунцокрета број 36 од 06.02.2013. године закључен између тужиоца и тужене Земљорадничке задруге „Уљма“ из Уљме и да је ништав Уговор о залози од 10.07.2013. године у делу у коме је заложен предмет број: 13 – Целокупна потраживања залогодавца из Уговора о заједничкој производњи и пласману сунцокрета број 36 од 06.02.2013. године закљученог са тужиоцем, што су тужени дужни да признају и трпе. Ставом другим изреке, укинута је решење о трошковима парничног поступка, садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Против наведене пресуде донете у другом степену, у правноснажном делу, тужени „АДУТ“ д.о.о. Улма из Улме је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана.

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби Закона о облигационим односима и Закона о заложном праву на покретним стварима и стварима уписаним у регистар, утврђено је да је 16.05.2013. године раскинут Уговор о заједничкој производњи и пласману сунцокрета број 36 од 06.02.2013. године закључен између тужиоца и тужене Земљорадничке задруге „Улма“ из Улме, јер тужена није испунила своју уговорну обавезу да тужиоцу испоручи сав потребан репроматеријал за сетву сунцокрета 2013. године, због чега тужилац сетву није могао да обави. Истовремено је утврђена ништавост Уговора о залози од 10.07.2013. године у делу којим је тужена Земљорадничка задруга „Улма“ из Улме, као заложни дужник у корист туженог „АДУТ“ д.о.о. из Улме, као заложног повериоца, заложила целокупна потраживања која произлазе из Уговора о заједничкој производњи и пласману сунцокрета од 06.02.2013. године закљученог за тужиоцем, јер је у моменту закључења уговоора озалози знала да та потраживања према тужиоцу не постоје.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужени није уз ревизију доставио правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању о истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом, као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, па је Врховни суд применом члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1.и 3.).

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 20.12.2023. године. Вредност предмета спора је 1.280.448,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**